

Communistische internationalistische Unie (trotskystisch)

Om NEE te zeggen tegen kapitalisme, om JA te zeggen aan een maatschappij geleid door werkers, stem op Lutte Ouvrière – Arbeidersstrijd !

De wereld wordt tot aan de tanden gewapend. Landen worden vernietigd door oorlog onder de ogen van iedereen: in Oekraïne, in Gaza, maar ook in Congo, Yemen en in tientallen andere landen. Bevolkingen komen in opstand tegen ellende, zoals in Nieuw-Caledonië. Anderen verzinken in het geweld van gewapende bendes, zoals in Haïti.

Maar in België is de verkiezingskomedie dat elke partij de sleutels tot geluk in handen heeft, alsof de wereldwijde rampen veroorzaakt door het kapitalisme ons nooit zullen bereiken.

Met nog enkele weken te gaan voor de verkiezingen onthult rechts - en ook Vooruit - ongegeneerd hun voornemen om de werkloosheidsuitkeringen in de tijd te beperken voor werkers die ontslagen worden, ook door multinationals met recordwinsten zoals Colruyt, Delhaize, VW en Pfizer. Rechts roept openlijk op tot het stopzetten van de bouw van sociale woningen, tot de uitbreiding van flexijobs en de legalisering van de 48-urige werkweek. En de loonindexering wordt ter discussie gesteld.

Links staat bol van demagogische beloften over het belasten van miljonairs. Maar socialisten en groenen hebben nog nooit geprobeerd om de rijken de huidige belastingen daadwerkelijk te laten

betalen, ook al lopen belastingontduiking en -ontwijking in de honderden miljarden.

En wat doen regeringen met het belastinggeld? Ze overladen bedrijven met subsidies en overheidsopdrachten, vooral om de uitgaven voor bewapening te verhogen. En tot zover de behoeften van de bevolking.

In Vlaanderen neemt het Vlaams Belang een aantal van de sociale beloften van de PVDA over, maar doet alsof die alleen voor Vlamingen gelden. Maar werkers verdelen op basis van de taal die ze spreken of van hun nationaliteit zal de lonen niet doen stijgen, geen enkel ontslag voorkomen of de nodige betaalbare woningen bouwen.

Waar zal dit allemaal toe leiden na de verkiezingen? Een politieke crisis, zoals zo vaak het geval is. Dan zal er onder druk van de financiële markten een coalitieregering worden gevormd op basis van een akkoord voor een beleid dat zich gemakkelijk laat raden: een tsunami van

bezuinigingsmaatregelen die de hele bevolking in het noorden en zuiden van het land zullen treffen, een stortvloed van cadeaus aan grote bazen en miljardairs.

Bij deze verkiezingen hoort niemand de werkers, want daar zijn verkiezingen niet voor! De miljoenen stemmen van de werkende klasse zijn onhoorbaar wanneer ze elk hun individuele problemen aankaarten. Hoe ga ik mijn hypotheek betalen als ik mijn baan verlies? Hoe ga ik om met de werkdruk? Wie past er op de kinderen terwijl ik werk? Wat moet mijn dochter eten als ik geen geld heb? In werkelijkheid hebben alle werkers met dezelfde problemen te maken.

Al deze problemen zijn het resultaat van keuzes, natuurlijk niet van de keuzes van de werkers, maar integendeel die van de heersende klasse, de kapitalistische klasse.

Wie beslist over afvloeiingsplannen? Wie besluit 70% van de winst aan de aandeelhouders te geven en weigert de lonen te verhogen? Wie verhoogt de prijzen? Wie speculeert op onroerend goed en drijft de huizenprijzen op? Wie vindt dat er moet worden bezuinigd op gezondheidszorg en onderwijs? Wie wil de pensioenleeftijd verhogen? Wie wil de loonindexering verlagen of afschaffen?

Als alle opgekropte woede tegenover de arrogantie van bazen

en onrechtvaardigheden bij elkaar opgeteld zou worden, wat een gebonk! De microfoons en camera's zouden de trieste politieke marionetten achter zich laten en de problemen van huisvrouwen en werkers zouden in elk gesprek voorkomen; duizend keer herhaald, zouden ze echoën in het bewustzijn van miljoenen werkers die vernield, beroofd en vernederd worden door deze kapitalistische maatschappij!

Dit zijn de fundamenteën waarop een krachtige impuls van strijd, stakingen en demonstraties de grote massa van de onderdrukten zou kunnen verenigen en zou kunnen beginnen de krachtsverhoudingen te veranderen tussen arm en rijk, kapitalisten en werkers, op de schaal van verschillende landen.

Vandaag is er geen impuls. Maar iedereen kan iets doen om het werkerskamp te helpen zich weer

bewust te worden van zijn gemeenschappelijke belangen.

Lutte Ouvrière-Arbeidersstrijd presenteert kandidatenlijsten voor de federale verkiezingen voor de kiesdistricten Brussel (lijst 24) en Henegouwen (lijst 21). Deze kandidaten zijn geen beroepspolitici, maar werkers, arbeiders, bedienden, leerkrachten, verplegers en ook werklozen.

Ze hekelen de voorbereiding van geesten op oorlog, oorlogen die alleen gevoerd worden in het belang van wapenhandelaren en kapitalisten. Ze klagen het verlies aan van tienduizenden banen ondanks recordwinsten. Ze klagen het kapitalisme aan dat ongelijkheid, oorlog, geweld en de ineenstorting van de natuurlijke omgeving, waarvan we allemaal afhankelijk zijn, doet toenemen.

Ze verdedigen ook het vooruitzicht dat werkers de macht overnemen omdat ze het veel beter zouden doen dan de kapitalistische klasse. Werkers doen alles opdraaien, zij zouden de maatschappij moeten besturen. Dan zou de mensheid verlost zijn van winstbejag, concurrentie, economische crises en de oorlogen die daaruit voortvloeien.

Op 9 juni is een stem voor Lutte Ouvrière-Arbeidersstrijd een bewuste en strijd bare stem om uiting te geven aan zijn verzet tegen kapitalisme en nationalisme dat ons naar chaos leiden. Om te zeggen dat werkers zich moeten organiseren om hun belangen te verdedigen.

Stem op de lijsten van Lutte Ouvrière-Arbeidersstrijd, roep mensen op om op hen te stemmen, maak deze ideeën beter bekend!

Op de werkvloer

Mobilisatie van de leerkrachten in Vlaanderen

Tijdens de tweede week van mei, op vijf actiedagen, verzamelden duizenden leerkrachten zich in verschillende steden in Vlaanderen: 4.000 in Antwerpen, 2.100 in Gent, 2.000 in Hasselt, 1.800 in Leuven, 1.100 in Oostende en andere steden in Vlaanderen. Hoewel de syndicale leidingen waarschijnlijk reageerden op een verkiezingsagenda, gaf deze mobilisatie het schoolpersoneel de kans om te protesteren tegen hun onmogelijke werksituatie en om toekomstige aanvallen aan te klagen.

Onderbezetting en overvolle klassen zijn permanente problemen geworden. Er zijn Vlaamse scholen in Brussel die regelmatig tot 12 uur per week zonder leerkracht zitten, en basisscholen in Brabant waar 36 kinderen per klas zitten met twee leerkrachten die elkaar afwisselen!

Deze mobilisatie hekelt ook een "Rapport van Wijzen" dat onlangs

aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd en dat richtlijnen moet geven voor toekomstige hervormingen. Leraren zijn zeer terecht bezorgd over de bedreigingen in dit rapport.

Achter de belachelijke en cynische naam van dit verslag gaat een grote aanval schuil op de status en arbeidsomstandigheden van leerkrachten.

Tegenwoordig worden leerkrachten in het secundair onderwijs betaald op

basis van het aantal uren dat ze voor de klas staan. Een voltijdse leerkracht in het secundair onderwijs heeft een lesopdracht van 20 tot 24 uur per week, waar nog een min of meer gelijk aantal uren voor voorbereiding en correctie bijkomt.

In dit nieuwe verslag wordt een overstap naar 38 uur aanbevolen: simpelweg! Natuurlijk willen de verdedigers van het rapport iedereen geruststellen en ze

beloven dat het geen kwestie zou zijn van 38 uur lesgeven, en dat deze 38 uur verschillende taken zouden omvatten: het effectief lesgeven, voorbereiding en correcties, maar ook bijscholing van leerkrachten, of zelfs het paraat staan om een paar uur vervangend les te geven in geval van afwezigheid van een collega...

Nergens in dit verslag staat zwart op wit hoeveel uren er precies moeten worden gegeven of hoeveel uren nascholing leerkrachten moeten volgen. De verschillende taken zijn opzettelijk niet gekwantificeerd in uren, zodat ze naar de goede wil van de directie kunnen worden ingevuld. Dit zet de deur open voor willekeur, afhankelijk van de behoeften van een school of zelfs de welwillendheid van de directeuren, inclusief hun sympathieën of antipathieën.

En daar stopt de persoonlijke verantwoordelijkheid van directeuren niet. Schoolhoofden zouden het recht hebben om vakken en klassen toe te wijzen, om "individuele bijscholingsplannen" voor leerkrachten op te stellen, om hen te bestraffen als deze niet worden nageleefd en om leerkrachten niet opnieuw in dienst te nemen als ze er niet tevreden over zijn. Directeuren zouden ook de bevoegdheid hebben om benoemingen te versnellen of uit te stellen.

Momenteel worden al deze administratieve beslissingen, in het geval van de officiële en gemeentelijke netwerken, genomen door ambtenaren die geen enkele band hebben met de leerkrachten. Deze verantwoordelijkheden overdragen aan schooldirecteuren zou neerkomen op het invoeren van een willekeurig systeem dat alleen maar kan bijdragen aan een verdere verslechtering van het functioneren van de teams en dat leerkrachten die de sluipende privatisering van het onderwijs aanvechten het zwijgen oplegt.

In het rapport staat ook dat leidinggevende functies open moeten staan voor bediende uit om het even welke privé sector, niet alleen leerkrachten.

In werkelijkheid is dat waar het allemaal om draait: scholen veranderen in kleine KMO's, die elk verantwoording moeten afleggen en gefinancierd worden op basis van hun 'resultaten' (absenteïsme van leerlingen; uitslagen bij grote gecentraliseerde examens), en waar de directie iedereen op elke willekeurige post kan zetten, met willekeurige werktijden.

De mobilisatie in mei was misschien niet massaal, maar de redenen voor de woede nemen toe. Dit geldt ook voor leerlingen van gewone scholen, die goed bewist zijn van de minachting waarmee de school hen behandelt, en voor ouders die hun kinderen terug van de school zien komen, uitgeput

door lawaai en wanorde, maar die weinig kans hebben gehad om te leren.

Deze sociale woede zal uiteindelijk op de een of andere manier tot uiting komen en bij de demonstraties zullen ongetwijfeld veel jongeren in opstand komen.

Cassis-Paprika : nee tegen ontslagen!

Na het faillissement van de kledingketen Esprit, die vorige maand zijn 15 winkels voorgoed sloot en 148 banen schrapte, duurt de crisis in de confectiesector voort. Nu is het de beurt aan het merk Cassis-Paprika om te bezuinigen. En er is geen sprake van dat de directie de winsten van de aandeelhouders aanraakt, dus laten ze de werkers betalen voor de crisis.

Geoffrey Baudts, de CEO van de groep, gaat er prat op dat hij grote ambities heeft en een formidabel "commercieel herstelplan". Woorden die wel heel hol moeten klinken voor de werkers, voor het merendeel vrouwen, die net van de ene op de andere dag hun baan zijn kwijtgeraakt!

Om "banen te redden" sluiten ze 9 winkels en ontslaan ze 67 werkers?! Dus dit is kapitalistisch "herstel"!

Hun maatschappij

Ze leiden de Oekraïense kanonnenvoer op!

Op 3 mei opende de Oekraïense politie in Vynohradiv het vuur op

demonstranten die bij het kantoor van de militaire rekrutering stonden om te protesteren tegen de nieuwe mobilisatiewet van de regering Zelenski.

Rond dezelfde tijd verheugde minister van Defensie Ludivine

Dedonder zich in België over het feit dat het Belgische leger 2500 Oekraïense soldaten had opgeleid sinds het begin van de oorlog.

Alle Europese leiders doen hun uiterste best om Oekraïense werkers de slagerij van de oorlog

Abonnement: €26 voor 20 nummers, of meer met ondersteuning.

Je kunt je abonneren op Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd via overschrijving IBAN: BE16 0004 2035 6974 BIC: BPOT BEB1 onder vermelding van: abonnement LOB en uw postadres. Of door uw contactgegevens en de kosten van het abonnement te sturen naar Postbus BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons.

Verantwoordelijke uitgever: M. Woodbury, zelfde adres.

tegen Rusland in te sturen, terwijl het verzet tegen de oorlog in opstand komt!

En deze hypocrieten durven nog steeds te beweren, zoals Ludivine Dedonder (PS), dat het doel is "hen te helpen in hun strijd tegen de Russische invasie"!

Hun echte doel is niet om het Oekraïense volk te helpen, maar om hen te gebruiken als kanonnenvoer om het beslag van Europese en Amerikaanse kapitalisten op het Oekraïense land en de Oekraïense economie te verdedigen!

Arbeiders maken deel uit de planeet!

De Europese commissarissen en de Waalse ministers zijn zeer bezorgd zijn met het milieu... van hun kapitalisten die het met concurrentie moeten doen. Daarom overladen ze de bazen met "groene" subsidies.

Maar de gezondheid en veiligheid van de werkers verstoort hun nachtrust niet. NMLK, de staalfabriek in La Louvière, blijft, zoals veel industriële bedrijven, een gevaarlijke fabriek voor degenen die er werken. Begin april kreeg een arbeider een schok van 30.000 volt en hij ligt nog steeds in het ziekenhuis.

Voor hun bescherming kunnen werkers alleen op zichzelf vertrouwen... door de middelen uit de winsten van de aandeelhouders te halen!

Omkopers aan het werk

"Corruptie", "poging tot fraude", "valsheid in geschrifte en gebruik van valse documenten": dat zijn de aanklachten waarvoor hoge kaderleden van CFE - Tsjaad, een dochteronderneming van de groep Ackermans & Van Haaren, voor de Belgische en Franse rechtbanken gedaagd dreigen te worden.

CFE kreeg van de Tsjadische dictator Idriss Déby een contract van 85 miljoen euro voor de bouw van een groot luxehotel in het hart van de hoofdstad N'Djamena.

Maar dictator Déby werd in 2021 gedood tijdens een militaire operatie en zijn opvolgers hebben geen haast om het saldo van 60 miljoen euro terug te betalen voor een prestigeproject dat niet populair is bij een bevolking die worstelt met armoede.

Om de schuld in te vorderen zou de directeur van CFE - International geldbedragen hebben aangeboden aan medewerkers van de Tsjadische algemene schatkist. Terwijl het tafereel werd gefilmd door de Tsjadische politie, probeerde de directeur van CFE het stilzwijgen af te kopen van de directeur van de Tsjadische inlichtingendienst....., die in een brief aan de directeurs van CFE antwoordde: "Verduistering is voor u een gangbare praktijk. U hebt valse wijzigingclausules, vals werk en valse facturen gemaakt voor uw Belgische aandeelhouders" en "de werkelijke kosten van het Grand Hôtel verborgen".

Dit schandaal licht een tipje van de sluier op over de methoden van Westerse kapitalisten in landen die worden verpletterd door armoede en dictaturen.

CV's van degenen die ons de les lezen

Alexia Bertrand (OpenVLD), Staatssecretaris voor Begroting, laat geen gelegenheid voorbij gaan om haar minachting voor werklozen te tonen en zich voor te doen als verdediger van "degenen die werken".

Maar wat houdt haar 'job' in? Carrière maken met de steun en het geld van 'pa', Luc Bertrand, de 17e rijkste man van België en CEO van Ackermans & Van Haaren.

Luc Bertrand was al in 2020 op de hoogte van de corruptie bij zijn dochteronderneming CFE. En ongetwijfeld ook zijn dochter, die toen kabinetschef van Premier Didier Reynders was en bestuurder van Ackermans & Van Haaren. Eerder had ze zeker de Panama Papers met belangstelling gelezen, het onderzoek van journalisten naar belastingontduiking door grote bedrijven, waaronder Ackermans & Van Haaren.

Volg ons op Facebook :

Lutte Ouvrière Belgique

E-Mail : contact@lutte-ouvriere.be

Tel : 0470-18.82.39

Internet : www.arbeidersstrijd.be

Deel onze publicaties

Campagne Vergadering
Lutte ouvrière -
Arbeidersstrijd

Vor de federale verkiezingen

1 juni 2024 om 15U

Université Libre de
Bruxelles (lokaal H1301).
Paul Hégerlaan, Elsene

Lutte Ouvrière – Arbeidersstrijd kan alleen bestaan, posters en pamfletten uitgeven, verkiezingscampagnes en al haar activiteiten financieren, als ze kan rekenen op degenen die sympathiseren met haar strijd. Daarom doen we een beroep op jullie.

Als je wilt, kun je ons financieel steunen door een overschrijving op onze rekening naar onze bankrekening met de volgende gegevens:

- ✓ IBAN : BE84 0637 7593 4559
- ✓ Communicatie : « Campagne Lutte Ouvrière »

Let op : de wet beperkt individuele bijdragen tot 500 euros, dus overschrijd dit bedrag niet.